



ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 17 lipca 2025 r.

Pozycja 213

POSTANOWIENIE z dnia 14 stycznia 2025 r. Sygn. akt Ts 252/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Rafał Wojciechowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej K.G. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 110 § 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2022 r. poz. 1124, ze zm.) „w zakresie, w jakim uniemożliwia wniesienie przez stronę kasacji do Sądu Najwyższego od prawomocnego wyroku w sprawie o wykroczenie” z art. 42 ust. 1 i 2, art. 45 oraz z art. 183 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) art. 110 § 1 ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia „w zakresie, w jakim uniemożliwia wniesienie przez stronę kasacji do Sądu Najwyższego od prawomocnego wyroku skazującego wydanego po zaistnieniu negatywnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia orzekania (tj. przesłanki wymienionej w art. 5 par. 1 pkt 4 kpsw) w sprawie o wykroczenie” z art. 42 ust. 1 i 2, art. 45 oraz z art. 183 ust. 1 i 2 Konstytucji;
- 3) art. 113 § 1 ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia w związku z art. 540 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1375, ze zm.) „w zakresie, w jakim uniemożliwia złożenie wniosku o wznowienie postępowania w sprawie o wykroczenie zakończonej prawomocnym wyrokiem skazującym wydanym już po zaistnieniu negatywnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia orzekania (tj. przesłanki wymienionej w art. 5 par. 1 pkt 4 kpsw)” z art. 42 ust. 1 i 2, art. 45 oraz z art. 183 ust. 1 i 2 Konstytucji;
- 4) art. 156 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556, ze zm.) „w zakresie, w jakim nie ma zastosowania do niego rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku w związku z art. 113 ust. 1 Prawa Ochrony Środowiska” z art. 31 ust. 2 oraz art. 42 ust. 1 Konstytucji;
- 5) art. 3 ust. 1 w związku z art. 21 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2022 r. poz. 1389, ze zm.) „w zakresie, w jakim wykluczają możliwość zorganizowania zgromadzenia, w którym udział biorą osoby poruszające się wyłącznie w samochodzie” z art. 54 oraz art. 57 Konstytucji;

- 6) art. 71 § 1 ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia „w zakresie, w jakim pozwala przeprowadzić rozprawę i wydać wyrok pod nieobecność strony nie mogącej się stawić na rozprawę” z art. 42 ust. 2 Konstytucji;
- 7) art. 156 ust. 1 w związku z art. 343 ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska „w zakresie, w jakim pozwala przypisać winę i skazać sprawcę wykroczenia bez udowodnienia mu przekroczenia norm hałasu wyrażonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku w związku z art. 113 ust. 1 Prawa Ochrony Środowiska” z art. 31 ust. 2 oraz z art. 42 ust. 1 Konstytucji;
- 8) art. 12 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1138, ze zm.) „w zakresie, w jakim nie ma zastosowania do czynów rozstrzyganych w oparciu o kodeks wykroczeń” z art. 42 ust. 2 oraz art. 45 ust. 1 Konstytucji;
- 9) art. 33 § 1 ustawy – Kodeks postępowania karnego w związku z art. 11 § 1 ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia „w zakresie, w jakim jego niezastosowanie znacząco utrudnia lub nawet uniemożliwia obronę obwinionego w procesie karnym w sprawach o wykroczenia” z art. 42 ust. 1 i 2 oraz art. 45 ust. 1 Konstytucji,

p o s t a n o w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 24 października 2022 r. (data nadania) radca prawny K.G. (dalej: skarżący), wystąpił w swojej sprawie i swoim imieniu z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującego stanu faktycznego.

1. Sąd Okręgowy w W. Wydział IV Karny Odwoławczy, po rozpoznaniu sprawy skarżącego obwinionego o czyny z art. 343 ust. 1 w związku z art. 156 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556; ze zm.) i z art. 141 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2021 r. poz. 281, ze zm.; dalej: k.w.) na skutek apelacji wniesionej przez skarżącego od wyroku Sądu Rejonowego w W. VII Wydział Karny z 4 listopada 2021 r. (sygn. akt [...]), który uznał skarżącego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i wymierzył mu łącznie karę grzywny w wysokości 500 zł, wyrokiem z 10 sierpnia 2022 r. (sygn. akt [...]) utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, uznając, że apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

W skardze konstytucyjnej skarżący wskazał wyrok Sądu Okręgowego w W. Wydział IV Karny Odwoławczy z 10 sierpnia 2022 r. (sygn. akt [...]) jako ostateczne orzeczenie w sprawie w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji, informując również, że od tego wyroku nie wniósł nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Zaznaczył, że zaskarżone w *petitum* skargi konstytucyjnej przepisy stanowiły podstawę wydania wyroku Sądu Okręgowego w W. z 10 sierpnia 2022 r. oraz podał, że naruszonymi konstytucyjnymi prawami i wolnościami są w szczególności: prawo do sprawiedliwego procesu, prawo do obrony, prawo do wolności słowa, wolność zgromadzeń, wolność czynienia tego, co nie jest zakazane, a naruszonymi przepisami Konstytucji są: art. 31 ust. 2, art. 42 ust. 1 i 2, art. 45 ust. 1, art. 54, art. 57 oraz art. 183 ust. 1 i 2 Konstytucji.

2. Zarządzeniem Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 19 stycznia 2023 r. (doręczonym skarżącemu 27 stycznia 2023 r.) skarżący został wezwany do usunięcia braku formalnego skargi konstytucyjnej przez doręczenie: a) odpisów lub kopii poświadczonych za zgodności z oryginałem: wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w W. z 25 stycznia 2021 r. (sygn. akt [...]), wyroku Sądu Rejonowego w W. z 4 listopada 2021 r. (sygn. akt [...]) i jego uzasadnienia, b) kopii koperty, w której doręczono skarżącemu odpis wyroku Sądu Okręgowego w W. z 10 sierpnia 2022 r. (sygn. akt [...]).

Skarżący odniósł się do zarządzenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego pismem z 30 stycznia 2023 r. (data nadania), przesyłając w załączeniu wymagane dokumenty.

3. Zarządzeniem z 2 października 2024 r. (doręczonym skarżącemu 10 października 2024 r.) sędzia Trybunału Konstytucyjnego wezwał skarżącego do usunięcia, w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego zarządzenia, braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) dokładne określenie przedmiotu skargi konstytucyjnej poprzez przytoczenie treści zaskarżonych w *petitum* skargi konstytucyjnej przepisów wraz z podaniem Dzienników Ustaw, w których przepisy te zostały ogłoszone: 1. art. 110 § 1 ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, 2. art. 110 § 1 ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, 3. art. 113 § 1 ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia w związku z art. 540 § 1 ustawy – Kodeks postępowania karnego, 4. art. 156 ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska, 5. art. 3 ust. 1 w związku z art. 21 ustawy – Prawo o zgromadzeniach, 6. art. 71 § 1 ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, 7. art. 156 ust. 1 w związku z art. 343 ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska, 8. art. 12 ustawy – Kodeks karny, 9. art. 33 § 1 ustawy – Kodeks postępowania karnego w związku z art. 11 § 1 ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia; 2) wyjaśnienie, które konstytucyjne wolności lub prawa wynikające z: 1. art. 42 ust. 1 i 2, art. 45 oraz z art. 183 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i w jaki sposób zostały naruszone przez zaskarżony w skardze konstytucyjnej art. 110 § 1 ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia oraz uzasadnienie sformułowanego zarzutu niezgodności z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie, 2. art. 42 ust. 1 i 2, art. 45 oraz z art. 183 ust. 1 i 2 Konstytucji i w jaki sposób zostały naruszone przez zaskarżony w skardze konstytucyjnej art. 110 § 1 ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia oraz uzasadnienie sformułowanego zarzutu niezgodności z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie, 3. art. 42 ust. 1 i 2, art. 45 oraz z art. 183 ust. 1 i 2 Konstytucji i w jaki sposób zostały naruszone przez zaskarżony w skardze konstytucyjnej art. 113 § 1 ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia w związku z art. 540 § 1 ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz uzasadnienie sformułowanego zarzutu niezgodności z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie, 4. art. 31 ust. 2 oraz art. 42 ust. 1 Konstytucji i w jaki sposób zostały naruszone przez zaskarżony w skardze konstytucyjnej art. 156 ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz uzasadnienie sformułowanego zarzutu niezgodności z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie, 5. art. 54 oraz art. 57 Konstytucji i w jaki sposób zostały naruszone przez zaskarżony w skardze konstytucyjnej art. 3 ust. 1 w związku z art. 21 ustawy – Prawo o zgromadzeniach oraz uzasadnienie sformułowanego zarzutu niezgodności z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie, 6. art. 42 ust. 2 Konstytucji i w jaki sposób zostały naruszone przez zaskarżony w skardze konstytucyjnej art. 71 § 1 ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia oraz uzasadnienie sformułowanego zarzutu niezgodności z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie, 7. art. 31 ust. 2 oraz z art. 42 ust. 1 Konstytucji i w jaki sposób zostały naruszone przez zaskarżony w skardze konstytucyjnej art. 156 ust. 1 w związku z art. 343 ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz uzasadnienie sformułowanego zarzutu niezgodności z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie, 8. art. 42 ust. 2 oraz art. 45 ust. 1 Konstytucji i w jaki sposób zostały naruszone

przez zaskarżony w skardze konstytucyjnej art. 12 ustawy – Kodeks karny oraz uzasadnienie sformułowanego zarzutu niezgodności z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie, 9. art. 42 ust. 1 i 2 oraz art. 45 ust. 1 Konstytucji i w jaki sposób zostały naruszone przez zaskarżony w skardze konstytucyjnej art. 33 § 1 ustawy – Kodeks postępowania karnego w związku z art. 11 § 1 ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia oraz uzasadnienie sformułowanego zarzutu niezgodności z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie.

Skarżący nie wykonał wskazanego wyżej zarządzenia, bowiem do Trybunału Konstytucyjnego, w ustawowym terminie, nie wpłynęło pismo procesowe skarżącego usuwające braki formalne złożonej skargi konstytucyjnej.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie uzależnione jest od spełnienia przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w przepisach ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek, stosownie do art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK, następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym. Wyznaczony sędzia Trybunału dokonuje oceny spełnienia przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji oraz z przepisów u.o.t.p.TK, określających warunki formalne skargi konstytucyjnej. Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK jeżeli skarga konstytucyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

Zarządzeniem z 2 października 2024 r. sędzia Trybunału wezwał skarżącego do usunięcia stwierdzonych w toku wstępnej kontroli braków formalnych skargi konstytucyjnej. W treści zarządzenia oprócz dokładnego wskazania braków formalnych zawarto pouczenie, że w wypadku ich nieusunięcia w wyznaczonym terminie wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału z 2 października 2024 r. został skutecznie doręczony skarżącemu 10 października 2024 r. W ustawowym terminie skarżący nie usunął braków wskazanych w zarządzeniu.

Zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK powyższa okoliczność jest podstawą odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Mając powyższe na względzie, Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.